

Els avis de Roses s'endinsen en el món del cine amb un curtmetratge

Tenen entre 65 i 85 anys i participen en una activitat d'interpretació davant la càmera per estimular la memòria i guanyar en autoestima

Imatge del curs de cinema de Roses.

ACN

Una vintena d'avis de Roses, d'entre 65 i 85 anys, participa des de fa unes setmanes en la gravació d'un curtmetratge de ficció que veurà la llum aquest estiu. Es tracta d'un projecte organitzat per l'Àrea de Benestar Social de l'ajuntament perquè la gent gran conegui els secrets del món del cinema i, de pas, estimuli la memòria, perdi les pors i guanyi en autoestima. La feina comença a

veure els seus fruits: ja tenen el guió a punt, els personatges assignats, el vestuari triat i han fet pinya com a grup de treball. Ara estan immersos en la gravació de les escenes. A l'hora de posar-se davant la càmera els nervis afloren, però la il·lusió els pot. El repte és impressionar familiars i amics en la projecció multitudinària que es farà al teatre municipal.

L'Angelina espera amb candeletes que arribi dijous. S'ha convertit en el seu dia preferit de la setmana. És quan va al curs gratuït de cinema de Roses, el moment de retrobar-se amb els companys de l'aventura interpretativa en què es troba immersa. S'han convertit en una nova família per a ella. "És un al·licient tenir alguna cosa a fer i em fa il·lusió pensar que l'endemà m'haig d'arreglar per anar a gravar el curtmetratge. Almenys per a mi, que sóc presumida. Em passo la setmana amb els papers del guió a les mans, practicant i recitant els textos", explica cofoia.

Es va endur una sorpresa quan la van designar protagonista de la història que ja han començat a gravar. Diu que el paper li queda gran perquè no té res a veure practicar sola davant del mirall que posar-se front la càmera. "No tinc gaire memòria i penso: 'per què m'han triat a mi per fer aquest personatge?'. A casa, ho recito perfectament, però quan arribo aquí, les cames em tremolen i se m'oblida tot, sobretot perquè vull fer-ho bé davant dels meus amics", admet.

La Marga, una de les organitzadores del curs, li repeteix pacientment el text abans de la gravació de les escenes. Les repeteixen força vegades perquè els nervis són traïdors. Però és una bona manera de treballar la memòria. No en va, la majoria de participants ronden la vuitantena. També és una eina útil per fer fora les pors i la vergonya. "Ho has dit bé, ara procura acabar la frase amb mirada seriosa", apunta en Bernat, un altre dels promotors de l'activitat, que els demana que hi afegeixin salsa interpretativa.

A molts d'ells, però, no els calen gaire indicacions artístiques. Semblen haver nascut pel setè art. "Això de fer cinema fa molta gràcia, estic convençuda que d'aquí anirem directes a Hollywood!", bromeja l'Esther, que creu que apuntar-se a cursos com aquest la rejoveneix. "Va molt bé per la gent gran que es facin coses així. Els que venim aquí tenim un aire diferent als avis que no fan res, que tenen el risc de tancar-se en si mateixos", opina.

Una altra participant, la Madrona, li dona la raó. "No sóc la típica senyora que s'asseu a casa a veure la televisió o que fa ganxet. Jo no em tallo gaire", afirma mentre es toca la gorra de caracterització que porta enfundada al cap. "Tracto d'anar d'incògnit perquè em fa terror que els altres em vegin fent pallassades, però tot i així les faig", explica entre rialles.

La fusta d'actors a alguns d'aquests avis els ve d'una experiència interpretativa prèvia, quan van apuntar-se a JubiTeatre, un grup teatral per a jubilats rosincs. L'èxit de les obres va ser tal que fins i tot van fer una mini gira per la comarca. Malgrat estar avesats als escenaris, tots coincideixen que el món del teatre i del cinema no tenen res a veure. Diuen que els ha costat adaptar-se a estar davant la càmera. "Els directors tenen una paciència de sants amb nosaltres", diuen gairebé tots a l'uníson, amb mirades còmplices.

L'Associació DAUS ha estat la responsable de posar en marxa aquesta iniciativa, que van endegar al Vallès Oriental i que ara fan rodar per municipis de la demarcació de Girona com Sant Pere Pescador i Castellfollit de la Roca. Formats en educació social, els directors del curset asseguren que aquesta mena de cursos ajuden la gent gran a socialitzar-se. "És sorprenent veure com en poques setmanes es cohesionen com a grup", assenyala la Marga Trias, que també remarca el caràcter innovador de la proposta: "sovint es fan activitats d'informàtica o altra mena, però veure's a la gran pantalla sempre és espectacular".

Les escenes que més els agraden són les grupals i es mouen com peixos en l'aigua entre bambolines i les muntanyes de disfresses amb què se submergeixen en el món de la interpretació. Malgrat la insistència per saber alguna cosa del film de curta duració que presentaran aquest estiu al teatre municipal de Roses, prefereixen no donar-ne gaire detalls per impressionar el pati de butaques. Només avancen que la història tracta sobre un grup de filadores que volen expressar "el suc de la vida". Diuen que és en clau metafòrica. "Els meus nés volen veure la iaia a la gran pantalla", recorda orgullosa l'Esther. I és que tots compten ja els dies per a l'estrena.

Font del document:

http://www.emporda.info/portada/2016/05/17/avis-roses-sendinsen-mon-del/314761.html?utm_source=rss